

Arrest

nr. 191 570 van 5 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
handelend als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 1 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uit uw dossier blijkt dat u een Senegalees staatsburger bent, op 1 januari 2010 geboren te Casamance, hoewel uw moeder verklaart dat u op 5 augustus 2010 geboren werd te Dakar. U bent minderjarig. U bent in 2013 naar België gereisd met uw moeder Ndoumbé (G.) (CG 13/14926) en kwam op 16 maart 2013 in België aan. (Zie stukken administratief dossier.) Op 16 juli 2013 vroeg uw moeder asiel aan bij de Belgische asielinstanties met als motief de vrees dat u besneden zou worden bij een terugkeer naar Senegal, tevens de reden waarom zij met u het land had verlaten.

Op 23 september 2013 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 25 maart 2016. Op 24 augustus 2016 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. U verklaart in Senegal uw vader te vrezen, die u zal laten besnijden.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet weet in welk land u geboren werd en dat u zich niets kan herinneren van uw leven in Senegal, voor u naar België kwam. U heeft uw vader nooit gezien, noch met hem gesproken. (Zie gehoorverslag CGVS p. 4.) Bijgevolg kan worden aangenomen dat uw vrees om door uw vader besneden te worden bij een terugkeer naar Senegal, voortkomt uit hetgeen uw moeder Ndoumbé (G.) (CG 13/14926) u hierover vertelde. In het kader van haar asielaanvraag, waarin zij eveneens de vrees dat u besneden zou worden aanhaalde, werd op 23 september 2013 een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt (vertaling uit het Frans):

“Na uw dossier te hebben onderzocht, stelt het Commissariaat-generaal vast dat u uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op ernstige schade bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming niet geloofwaardig hebt kunnen bewijzen.

Het Commissariaat-generaal kan namelijk niet geloven dat u en uw dochter met besnijdenis werden bedreigd.

Het Commissariaat-generaal stelt meteen al vast dat u geen document voorlegt dat uw band met Falou (N.) kan bewijzen. Bijgevolg kan het Commissariaat-generaal niet nagaan of Falou wel degelijk uw dochter is, wat een essentieel element van uw asielaanvraag is.

Aangezien u beweert dat de praktijk van de besnijdenis van essentieel belang was voor de familie van uw echtgenoot, merkt het Commissariaat-generaal vervolgens op dat het feit dat u niet werd besneden, volgens uw eigen woorden geen probleem was voor uw echtgenoot (gehoorrapport van 20 augustus 2013, p. 15). Deze vaststelling hypothekeert de plaats en het belang van de besnijdenis in de familiecultuur aanzienlijk.

In hetzelfde verband kan het Commissariaat-generaal niet geloven dat niemand van uw schoonfamilie u heeft gevraagd naar uw eventuele besnijdenis vóór de besnijdenis van uw dochter werd overwogen (gehoorverslag van 20 augustus 2013, p. 14). Aangezien u beweert dat deze praktijk van essentieel belang was voor de familie van uw echtgenoot, is het onwaarschijnlijk dat uw schoonfamilie geen belang hechtte aan uw eigen besnijdenis.

Bovendien blijkt dat uw schoonmoeder u pas meedeelde dat zij uw dochter wilde laten besnijden toen zij de leeftijd van twee jaar bereikte (gehoorrapport van 20 augustus 2013, p. 13). Rekening houdend met het belang van deze praktijk voor uw schoonmoeder – u wijst erop dat zij elke niet-besneden vrouw als onzuiver beschouwde (gehoorrapport van 20 augustus 2013, p. 13) – is het nauwelijks geloofwaardig dat zij zo laattijdig bij u zinspeelt op deze praktijk.

Aangezien u beweert dat u bij uw aankomst in Casamance vernam dat de praktijk van de besnijdenis bijzonder wijdverspreid was in de regio en aangezien u verklaart dat dit geen deel uitmaakte van uw familiecultuur en u tegen deze praktijk was (gehoorrapport van 20 augustus 2013, p. 12 en p.14), is het nauwelijks geloofwaardig dat u bij de geboorte van uw dochter niet hebt geprobeerd te informeren naar het toepassen van besnijdenis in uw schoonfamilie (gehoorrapport van 20 augustus 2013, p. 15).

U beweert nooit te hebben gehoord van campagnes tegen besnijdenis of van verenigingen die vrouwelijke slachtoffers van besnijdenis helpen (gehoorverslag van 20 augustus 2013, p. 16 en 17). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, bestaan er in Senegal en met name in Casamance talrijke campagnes en verenigingen die strijden tegen besnijdenis (zie informatie, blauwe map in het administratieve dossier). Meer bepaald in de regio Sedhiou, waar u tijdens de zes jaar vóór uw vertrek verbleef (gehoorrapport van 20 augustus 2013, p. 3), kunnen we opmerken dat er campagnes tegen besnijdenis werden gevoerd en dat een zeer groot aantal traditionele leiders zich engageerden om tegen besnijdenis te strijden (zie informatie, blauwe map in het administratieve dossier). Wanneer u wordt geconfronteerd met uw onwetendheid, antwoordt u dat u geen tijd had om te informeren en dat u niet naar buiten kwam (gehoorverslag van 20 augustus 2013, p. 16). Deze uitleg overtuigt het CGVS niet omdat het niet geloofwaardig is dat u tijdens de zes jaar dat u daar woonde, niet naar buiten kwam. Deze uitleg is des te ongeloofwaardiger omdat u naar eigen zeggen bij uw aankomst in Casamance vernam dat de praktijk van de besnijdenis bijzonder wijdverspreid was in de regio (gehoorverslag van 20 augustus 2013, p. 14).

Al deze elementen beletten te geloven in de vrees die u aanhaalt.

De documenten die u neerlegt, maken een andere conclusie onmogelijk.

Wat uw identiteitskaart betreft, meent het Commissariaat in het licht van de drager en van de kwaliteit van de plastic van de identiteitskaart dat er ernstige twijfels over de authenticiteit van dit document bestaan. In de veronderstelling dat deze identiteitskaart authentiek is, quod non in dit geval, stelt het Commissariaat-generaal vast dat zij vermeldt dat u in Dialegne en niet in Sedhiou verblijft.

Bijgevolg is dit document in strijd met uw verklaringen en sterkt het het Commissariaat-generaal in zijn overtuiging dat uw relaas niet de ervaren feiten vermeldt.

De twee medische attesten bewijzen dat u noch uw dochter besneden werd. Het Commissariaat-generaal stelt dit niet in vraag.

In het licht van wat voorafgaat, kan het Commissariaat-generaal niet besluiten dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 1951 bestaat, of niet geloven in het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals vermeld in de definitie van subsidiaire bescherming."

U legt de resultaten van een DNA-test voor die aantoonst dat u wel degelijk de dochter bent van Ndoumbé (G.) (CG 13/14926), aanwezig tijdens het gehoor als uw voogd. Hoewel deze test aantoonst dat jullie wel degelijk moeder en dochter zijn, doet de test geen afbreuk aan de overige, pertinente argumenten in de eerder genomen beslissing. Aangezien uw moeder geen nieuwe verklaringen afleg met betrekking tot uw besnijdenis, blijven deze overige argumenten pertinent.

In de documenten die uw moeder voorlegt (o.a. de brief van VZW Intact) wordt gesteld dat het huwelijk van uw moeder met uw vader een gedwongen huwelijk was, doch uw moeder zelf stelt enkel dat het een gearrangeerd huwelijk betrof, dat geregeld werd door haar broer, omdat haar broer militair was en niet voor haar kon zorgen terwijl hij gestationeerd was. Uw moeder stelde bovendien tijdens het gehoor met betrekking tot haar eigen asielaanvraag dat zij de aanbeveling van haar broer om het huwelijk aan te houden opvolgde en dat haar man respect voor haar had (zie gehoorverslag CGVS d.d. 20/8/2013, p. 10, 11). Uw moeder stelde bovendien dat ze pas problemen kreeg met uw vader toen twee jaar na uw geboorte bleek dat hij de eis van zijn familie om u te laten besnijden wilde volgen. Uw moeder stelt dat zij uw vader vertelde dat ze het huwelijk met hem nooit geaccepteerd zou hebben, indien ze had geweten dat besnijdenis tot de gebruiken in zijn familie behoort (zie CGVS d.d. 20/8/2013, p. 12). Dit veronderstelt dat uw moeder wel degelijk inspraak had in het al dan niet voltrekken van het huwelijk, en dat er van een gedwongen huwelijk geen sprake kan zijn geweest.

Met betrekking tot de overige landeninformatie die u neerlegt dient opgemerkt dat deze overeenkomt met de informatie waarover het CGVS zelf beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier. De vaststelling dat de prevalentie van besnijdenis in het zuiden van Senegal hoger is dan de prevalentie in het noorden van het land, waar uw moeder oorspronkelijk vandaan komt, doet evenmin afbreuk aan de bovenstaande argumenten, integendeel. Indien uw vader inderdaad een maraboe (religieus leider) was binnen wiens familietraditie het besnijden van meisjes erg belangrijk was, zoals uw moeder verklaart (CGVS d.d. 20/8/2013, p. 12), kan niet worden aangenomen dat zij pas op het moment dat u twee jaar oud was ontdekte dat deze praktijk een traditie vormt binnen haar schoonfamilie. Evenmin kan in dit licht worden aangenomen dat haar eigen onbesneden status geen probleem vormde voor uw vader en dat zijn moeder pas toen u twee jaar oud was zou geïnformeerd zijn over het feit dat uw moeder niet besneden was. Uw grootmoeder zou volgens uw moeder onbesneden vrouwen immers als onzuiver beschouwd hebben. Ook de ongeloofwaardigheid van de vaststelling dat uw moeder bij aankomst in Casamance vernam dat de praktijk van besnijdenis bijzonder wijdverspreid was in de regio, maar desondanks naliet zich te informeren over het toepassen van besnijdenis in haar schoonfamilie en niet op de hoogte bleek van het bestaan van campagnes tegen besnijdenis of verenigingen die vrouwelijke slachtoffers van besnijdenis helpen, blijft onverminderd overeind. Al deze argumenten werden reeds aangehaald in de beslissing met betrekking tot de asielaanvraag van uw moeder (die hierboven werd geciteerd en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, inclusief vertaling) en werden bovendien bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (zie arrest d.d. 25/3/2016 en zie vertaling van de relevante passages).

Aangezien uw vrees besneden te worden overeenkomt met de vrees van uw moeder, kan de beslissing die werd genomen in haar hoofde worden overgenomen, voor zover de aangehaalde argumenten nog relevant zijn. Uit het bovenstaande blijkt dat alle eerder aangehaalde argumenten, met uitzondering van het argument met betrekking tot uw genetische band met uw moeder, nog steeds pertinent zijn. Er worden tijdens uw gehoor noch door uzelf, uw moeder, uw vertrouwenspersoon of uw advocaat elementen aangehaald die een ander licht kunnen werpen op de eerdere beoordeling van het risico dat u in Senegal loopt om besneden te worden.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Er zijn geen documenten voorgelegd die de identiteit van uzelf of uw moeder op overtuigende wijze aantonen. Ook tijdens haar eigen procedure legde uw moeder geen overtuigende identiteitsdocumenten voor (zie supra). U legt een document voor waaruit blijkt dat uw moeder bij de politie aangifte deed van het verlies van haar Senegalees paspoort en dat van haar dochter.

Dit verandert niets aan het feit dat uw moeder nooit overtuigende identiteitsdocumenten voorlegde, ook al was zij tot 31 augustus 2016 klaarblijkelijk in het bezit van een paspoort zowel voor u als voor

haarzelf. De brief van VZW Intact, de DNA-test en de landeninformatie die u voorlegt werden hierboven reeds besproken.

Het medisch attest waaruit blijkt dat u tot op heden niet besneden werd, verandert niets aan de bovenstaande argumentatie met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van een vrees voor besnijdenis bij terugkeer naar Senegal.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een eerste middel op de schending van "art. 48/3 Vw., van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel) en de materiële motiveringsplicht, doordat verwerende partij geheel ten onrechte geen geloof hecht aan het asielrelaas van verzoekster."

Zij betoogt:

"Het behoeft geen verwondering dat verzoekster geen herinnering heeft van haar leven in Senegal, aangezien zij op het ogenblik dat zij naar België kwam nog geen drie jaar oud was.

Verzoekster beseft evenwel maar al te goed wat haar te wachten staat in geval van terugkeer naar Senegal. Zij vreest immers dan te worden besneden door (de familie van) haar vader.

Haar vader is een Maraboe, van de etnie Diakhanké uit Casmance en verlangde dat zijn dochter zou worden besneden. Zoals blijkt uit het attest van INTACT dd. 10.10.2016 is de etnie Diakhanké een subgroep van de Mandinka, waar de prevalentie van vrouwelijke genitale verminking 96,55 % bedraagt.

De moeder van verzoekster was erg jong toen zij huwde (amper 16 jaar) en enkele jaren later kreeg zij Falou. Met de jeugdige leeftijd van de moeder werd evenwel geen rekening gehouden bij de beoordeling van haar asielrelaas; nergens in de bestreden beslissing (noch in die van de moeder van verzoekster) blijkt dit.

Nochtans is dit van belang om het relaas van de moeder van verzoekster te kaderen (cf. infra).

(...)

Er is geen discussie meer mogelijk dat verzoekster de dochter is van mevrouw (G.) Ndoumbé. Thans wordt nog geprobeerd om de geboorteakte van verzoekster te bekomen zodat ook de band met haar vader kan worden aangetoond.

Verder meent verwerende partij geheel ten onrechte dat de moeder van verzoekster op de hoogte had moeten zijn (vóór het huwelijk) van de wil van de schoonfamilie om vrouwen te besnijden.

Het behoeft evenwel geen verwondering dat de moeder van verzoekster pas op het ogenblik dat verzoekster twee jaar werd, te weten kwam dat besnijdenis van dochters tot de gebruiken van de schoonfamilie behoorde.

Vooreerst moet immers worden gewezen dat verzoekster op heel jonge leeftijd (amper 16 jaar) de vierde vrouw was geworden van de Maraboe. Zij was dan ook onwetend over vrouwelijke genitale verminking bij de etnie Diakhanké. Zelfs wanneer verzoekster naderhand vernam dat men (in het algemeen) deze praktijk in haar regio in het geheim deed, was er zelfs op het moment van de geboorte van verzoekster nog geen reden om aan te nemen dat verzoekster daarvan slachtoffer zou kunnen zijn. De Maraboe had immers geen problemen met het feit dat verzoeksters moeder niet besneden was. Hoe had zij dan ooit moeten vermoeden dat hun dochter daarvan wel het slachtoffer zou zijn?

Ten tweede blijkt uit de verklaringen van mevrouw (G.) dat de vader van verzoekster slechts 1 kind heeft (interview CGRA (G.), p. 15). Met de overige drie vrouwen had hij geen kinderen. De moeder van verzoekster kon dan ook niet op de hoogte zijn van de praktijk van de besnijdenis van dochters in de familie. Verzoekster was de eerste die dit zou moeten ondergaan. Met dit gegeven werd evenmin rekening gehouden. Aanvankelijk was de vader van verzoekster bovendien van oordeel dat verzoekster nog te jong was voor besnijdenis, doch onder druk van zijn moeder werd uiteindelijk beslist om de besnijdenis toch te laten uitvoeren.

Er zijn geen redenen om te twifelen aan de vrees van verzoekster.

Geheel ten onrechte wordt het asielrelaas dan ook als ongeloofwaardig afwezen, terwijl er in de verklaringen van verzoekster en haar moeder geen ernstige tegenstrijdigheden, noch lacunes werden

*gevonden. Integendeel, hun relaas ligt volledig in de lijn met de informatie in het administratief dossier en het attest van INTACT dd. 10.10.2016.
(...)”*

2.2. Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van “*artikel 48/4 Vw. en van de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel), aangezien het CGVS niet het statuut van subsidiaire bescherming toekent.*”

Zij verwijst in dit kader naar de aangevoerde feiten en vrees en op het gegeven dat de autoriteiten geen bescherming kunnen bieden.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster duidt niet welk van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zij benevens de materiële motiveringsplicht, de redelijkheidsplicht en de zorgvuldigheidsplicht geschonden acht. Evenmin geeft zij aan op welke wijze dit zou zijn geschied. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Uit de verklaringen waarnaar terecht wordt verwezen in de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster haar asielaanvraag baseert op dezelfde vrees voor een besnijdenis als deze die in haar hoofde reeds door haar moeder werd aangehaald in het kader van de asielaanvraag van deze moeder.

In het kader van de asielaanvraag van de moeder van verzoekster, die nu optreedt als wettelijke vertegenwoordiger van verzoekster, werd echter door zowel het CGVS als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) vastgesteld dat aan deze beweerde vrees geen geloof kan worden gehecht. Zowel de beslissing van het CGVS (waarvan een gedeelte weergegeven wordt in de huidige bestreden beslissing) als het arrest van de RvV zijn opgenomen in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier.

De moeder van verzoeksters moeder ging tegen het voormelde arrest van de RvV niet in beroep. Bijgevolg heeft dit kracht van gewijsde. Verzoekster kan onderhavige asielpprocedure dan ook niet aanwenden als een vorm van beroep tegen het voormelde arrest of tegen de beslissing van het CGVS waarover dit arrest handelt. Waar verzoekster, verwijzend naar het specifieke profiel en naar de omstandigheden eigen aan haar moeder, de in het kader van de asielaanvraag van haar moeder gedane vaststellingen alsnog inhoudelijk tracht te weerleggen en hiervoor een verklaring tracht te bieden, dient dan ook te worden opgemerkt dat dit betoog niet dienstig is; te meer nu met dit specifieke profiel en deze omstandigheden in het voormelde arrest van de RvV uitdrukkelijk en terdege rekening werd gehouden (zie o.a. punten 4.5.1. en 4.5.2. van het betreffende arrest).

Verzoekster vestigt in het verzoekschrift wel de nadruk op (hetgeen gesteld wordt in) de neergelegde brief van de vzw Intact (administratief dossier, map ‘documenten’). Het cijfer van 96,55 % dat in deze brief wordt aangehaald heeft echter betrekking op de prevalentie van vrouwenbesnijdenissen bij de Mandinka in Gambia terwijl verzoekster afkomstig is van Senegal. Daarenboven is dit cijfer gebaseerd op informatie van 2010; informatie die bovendien niet eens wordt neergelegd.

In dit kader kan worden opgemerkt dat dit cijfer geenszins opweegt tegen de overige en recentere informatie in het administratief dossier omtrent de prevalentie van vrouwenbesnijdenissen bij de Mandinka in Senegal. Uit deze informatie blijkt dat deze gevoelig lager is en de laatste jaren sterk is

gedaald. Verder dient te worden vastgesteld dat de informatie waarnaar verwezen wordt in de brief van de vzw Intact louter algemeen van aard is en geen betrekking heeft op verzoeksters persoon. Bijgevolg kan deze informatie niet volstaan om aan te tonen dat zij daadwerkelijk zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd.

Zij dient dit concreet aannemelijk te maken en blijft hier in gebreke. Voor het overige wordt in de bestreden beslissing omtrent de brief van de vzw Intact met reden gesteld:

“In de documenten die uw moeder voorlegt (o.a. de brief van VZW Intact) wordt gesteld dat het huwelijk van uw moeder met uw vader een gedwongen huwelijk was, doch uw moeder zelf stelt enkel dat het een gearrangeerd huwelijk betrof, dat geregeld werd door haar broer, omdat haar broer militair was en niet voor haar kon zorgen terwijl hij gestationeerd was. Uw moeder stelde bovendien tijdens het gehoor met betrekking tot haar eigen asielaanvraag dat zij de aanbeveling van haar broer om het huwelijk aan te houden opvolgde en dat haar man respect voor haar had (zie gehoorverslag CGVS d.d. 20/8/2013, p. 10, 11). Uw moeder stelde bovendien dat ze pas problemen kreeg met uw vader toen twee jaar na uw geboorte bleek dat hij de eis van zijn familie om u te laten besnijden wilde volgen. Uw moeder stelt dat zij uw vader vertelde dat ze het huwelijk met hem nooit geaccepteerd zou hebben, indien ze had geweten dat besnijdenis tot de gebruiken in zijn familie behoort (zie CGVS d.d. 20/8/2013, p. 12). Dit veronderstelt dat uw moeder wel degelijk inspraak had in het al dan niet voltrekken van het huwelijk, en dat er van een gedwongen huwelijk geen sprake kan zijn geweest.”

Verzoekster laat deze motieven geheel ongemoeid.

Waar verzoekster nogmaals benadrukt dat haar genetische band met haar moeder vaststaat, dient te worden opgemerkt dat zij hiermee geenszins afbreuk doet aan de terechte motivering die luidt als volgt:

“U legt de resultaten van een DNA-test voor die aantoonst dat u wel degelijk de dochter bent van Ndoumbé (G.) (CG 13/14926), aanwezig tijdens het gehoor als uw voogd. Hoewel deze test aantoonst dat jullie wel degelijk moeder en dochter zijn, doet de test geen afbreuk aan de overige, pertinente argumenten in de eerder genomen beslissing. Aangezien uw moeder geen nieuwe verklaringen afleg met betrekking tot uw besnijdenis, blijven deze overige argumenten pertinent.”

Verzoekster laat de bestreden beslissing voor het overige bovendien onverlet en voert geen dienstige argumenten aan waar gesteld wordt:

“Met betrekking tot de overige landeninformatie die u neerlegt dient opgemerkt dat deze overeenkomt met de informatie waarover het CGVS zelf beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier. De vaststelling dat de prevalentie van besnijdenis in het zuiden van Senegal hoger is dan de prevalentie in het noorden van het land, waar uw moeder oorspronkelijk vandaan komt, doet evenmin afbreuk aan de bovenstaande argumenten, integendeel. Indien uw vader inderdaad een maraboe (religieus leider) was binnen wiens familietraditie het besnijden van meisjes erg belangrijk was, zoals uw moeder verklaart (CGVS d.d. 20/8/2013, p. 12), kan niet worden aangenomen dat zij pas op het moment dat u twee jaar oud was ontdekte dat deze praktijk een traditie vormt binnen haar schoonfamilie. Evenmin kan in dit licht worden aangenomen dat haar eigen onbesneden status geen probleem vormde voor uw vader en dat zijn moeder pas toen u twee jaar oud was zou geïnformeerd zijn over het feit dat uw moeder niet besneden was. Uw grootmoeder zou volgens uw moeder onbesneden vrouwen immers als onzuiver beschouwd hebben. Ook de ongeloofwaardigheid van de vaststelling dat uw moeder bij aankomst in Casamance vernam dat de praktijk van besnijdenis bijzonder wijdverspreid was in de regio, maar desondanks naliet zich te informeren over het toepassen van besnijdenis in haar schoonfamilie en niet op de hoogte bleek van het bestaan van campagnes tegen besnijdenis of verenigingen die vrouwelijke slachtoffers van besnijdenis helpen, blijft onverminderd overeind. Al deze argumenten werden reeds aangehaald in de beslissing met betrekking tot de asielaanvraag van uw moeder (die hierboven werd geciteerd en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, inclusief vertaling) en werden bovendien bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (zie arrest d.d. 25/3/2016 en zie vertaling van de relevante passages).

Aangezien uw vrees besneden te worden overeenkomt met de vrees van uw moeder, kan de beslissing die werd genomen in haar hoofde worden overgenomen, voor zover de aangehaalde argumenten nog relevant zijn. Uit het bovenstaande blijkt dat alle eerder aangehaalde argumenten, met uitzondering van het argument met betrekking tot uw genetische band met uw moeder, nog steeds pertinent zijn. Er worden tijdens uw gehoor noch door uzelf, uw moeder, uw vertrouwenspersoon of uw advocaat elementen aangehaald die een ander licht kunnen werpen op de eerdere beoordeling van het risico dat u in Senegal loopt om besneden te worden.

(...)

Er zijn geen documenten voorgelegd die de identiteit van uzelf of uw moeder op overtuigende wijze aantonen. Ook tijdens haar eigen procedure legde uw moeder geen overtuigende identiteitsdocumenten voor (zie supra). U legt een document voor waaruit blijkt dat uw moeder bij de politie aangifte deed van

het verlies van haar Senegalees paspoort en dat van haar dochter. Dit verandert niets aan het feit dat uw moeder nooit overtuigende identiteitsdocumenten voorlegde, ook al was zij tot 31 augustus 2016 klaarblijkelijk in het bezit van een paspoort zowel voor u als voor haarzelf. De brief van VZW Intact, de DNA-test en de landeninformatie die u voorlegt werden hierboven reeds besproken.

Het medisch attest waaruit blijkt dat u tot op heden niet besneden werd, verandert niets aan de bovenstaande argumentatie met betrekking tot de ongelooftwaardigheid van een vrees voor besnijdenis bij terugkeer naar Senegal.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet dienstig aanvecht, onverminderd gehandhaafd.

De geloofwaardigheid van verzoeksters beweerde vrees voor een besnijdenis wordt overigens nog verder ondermijnd doordat haar moeder, hoewel deze over geen nieuws beschikte over de problemen die verzoekster zou riskeren, heeft nagelaten om te trachten hierover iets meer te weten te komen. Verzoeksters moeder gaf in dit kader uitdrukkelijk aan: *“Ik heb niemand gebeld om iets te weten te komen over mijn problemen”* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS van 12 oktober 2016, p.7). Redelijkwijze kon van verzoeksters moeder nochtans worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van haar problemen en haar situatie, alsmede deze van verzoekster, in haar land van herkomst. Dat zij naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor de voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vrees voor vervolging.

Eveneens wordt de ernst en de geloofwaardigheid van verzoeksters vrees voor vervolging ondergraven door de vaststelling dat zij onderhavige asielaanvraag slechts indiende zes maanden nadat de asielaanvraag van haar moeder werd afgewezen bij het voormelde arrest van de RvV. Indien verzoekster werkelijk een besnijdenis vreesde en daardoor een dringende nood had aan internationale bescherming, kon immers worden verwacht dat zij huidige asielaanvraag eerder zou hebben ingediend.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoekster beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont zij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS